

888.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1950 r.

w sprawie określenia przerw w zatrudnieniu oraz zmian zakładu pracy, które nie mają skutków, pozbawiających lub ograniczających prawa pracownika do korzystania z urlopu.

Na podstawie art. 2 ust. 7 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopiach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 47, poz. 365) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 marca 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 123) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przy ustalaniu wymiaru urlopów wypoczynkowych nie są uważane za przerwę w ciągłości pracy następujące okresy przerwy pracy, związane z wojną 1939—1945, a spowodowane:

- czynną służbą w wojsku polskim,
- czynną służbą w Armii Czerwonej,
- udziałem w walkach partyzancko-wyzwoleńczych,
- osadzeniem w obozie koncentracyjnym lub w więzieniu z przyczyn ideowych,
- przymusowym wywiezieniem na roboty,
- wysiedleniem lub przymusowym przesiedleniem.

§ 2. 1. Uznanie przyczyn, określonych w § 1, za nie powodujące przerw w ciągłości pracy może mieć miejsce jedynie, jeśli pracownik po ich ustaniu w związku z wyzwoleniem danego terenu kraju i zakończeniem działań wojennych zgłosił się w okresie trzech miesięcy do pracy w zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed przerwą określoną w § 1.

2. Jeśli zakład pracy, o którym mowa w ust. 1, okazał się zniszczonym albo całkowicie lub częściowo unieruchomionym, uznanie przerwy za nie naruszającą ciągłości pracy będzie miało miejsce jedynie wówczas, gdy pracownik w okresie trzech miesięcy podjął pracę w tym samym zawodzie w innym uspołecznionym zakładzie pracy, a gdy chodzi o pracowników górnictwa węglowego, powrócił w tym okresie do pracy w górnictwie węglowym.

§ 3. Dla ustalenia czasu pracy, dającego pracownikowi prawo do określonego wymiaru urlopu, dodaje się okres pracy nieprzerwanie wykonywanej bezpośrednio przed przerwą, spowodowaną przyczynami, określonymi w § 1, do okresu pracy nieprzerwanie wykonywanej od chwili podjęcia pracy bezpośrednio po przerwie, z zachowaniem postanowień § 2.

§ 4. Do czasu pracy, o którym mowa w § 3, dolicza się na równi z czasem przepracowanym czas trwania przerwy, spowodowanej następującymi przyczynami, pozostałymi w związku z wojną 1939—1945 roku:

- czynną służbą w wojsku polskim,
- czynną służbą w Armii Czerwonej,
- udziałem w walkach partyzancko-wyzwoleńczych,
- osadzeniem w obozie koncentracyjnym lub w więzieniu z przyczyn ideowych.

§ 5. 1. Udowodnienie okoliczności, uprawniających do zastosowania postanowień niniejszej uchwały, jest obowiązkiem zainteresowanego pracownika,

2. Okoliczności, o których mowa w § 1 lit. c) i d), stwierdza się zaświadczeniem Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 8 kwietnia 1950 r., jednakże ustalenie czasu pracy, dokonane zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami za okres przed wejściem w życie niniejszej uchwały zachowuje swą moc.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

889.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1950 r.

w sprawie czynszów za lokale użytkowe, wynajmowane przez jednostki administracji państwowej oraz instytucje i przedsiębiorstwa uspołecznione.

DZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała niniejsza normuje wysokość czynszu za lokale użytkowe w przypadkach, kiedy zarówno wynaj-

mujący jak i najemca należą do jednostek administracji państwowej lub instytucji i przedsiębiorstw uspołecznionych.

2. Za lokale użytkowe w rozumieniu uchwały niniejszej uważa się lokale, zajmowane na cele inne niż mieszkalne, chociażby one z przeznaczenia swego były lokalami mieszkalnymi.

3. Jeżeli lokal użytkowy lub jego część używane są równocześnie na cele mieszkalne, najemca lokalu płaci czynsz według stawek przewidzianych w uchwale niniejszej, od całego lokalu.

§ 2. Jednostkami administracji państwowej oraz instytucjami i przedsiębiorstwami uspołecznionymi w rozumieniu uchwały niniejszej są:

- władze, urzędy, zakłady i instytucje państwowe;
- przedsiębiorstwa państwowe, państwowo-spółdzielcze, centrale spółdzielczo-państwowe, centrale spółdzielni i spółdzielnie;
- przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem Państwa;
- stowarzyszenia wyższej użyteczności;
- inne instytucje, organizacje lub jednostki, zwolnione od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, a objęte wykazami, ustalonymi przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek właściwego ministra; wykazy te będą ogłaszane w Monitorze Polskim.

§ 3. 1. Przepisy uchwały niniejszej stosują się do lokali użytkowych bez względu na czas, w którym zostały zbudowane.

2. Czynsz za lokale użytkowe, które mieszczą się w budynkach mieszkalnych jako ich część składowa, ustala się według przepisów działu II.

3. Czynsz za lokale użytkowe, które mieszczą się w odrębnych budynkach, zajmowanych przez jednego lub kilku najemców, ustala się według przepisów działu III.

DZIAŁ II.

Czynsz za najem lokali użytkowych w budynkach mieszkalnych.

§ 4. 1. Podstawą obliczenia czynszu za najem lokali użytkowych, mieszczących się w budynkach mieszkalnych jako ich część składowa, jest stawka miesięczna za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu, określona we właściwej tabeli, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

§ 5. 1. Przez powierzchnię użytkową lokalu rozumie się ogólną powierzchnię wszystkich pomieszczeń w nim się znajdujących oraz pomieszczeń przynależnych. Do powierzchni lokalu użytkowego wlicza się więc również kuchnię, przedpokoje, korytarze, łazienki, klozety, spiżarnie, alkowy, strychy, piwnice, zamknięte pomieszczenia składowe, garaże, komórki itp. z wyjątkiem balkonów, tarasów, werand, antresol, pawlaczów, szaf, schowków w ścianach i tp.

2. Do powierzchni użytkowej w rozumieniu ust. 1 nie dolicza się powierzchni przekroju poziomego murów.

3. Wielkość powierzchni przyjmuje się zgodnie z pomiarami dokonanymi na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259), a w ich braku, według planu lokalu. W razie braku planu, wynajmujący obowiązany jest do obliczenia powierzchni. Najemcy służy prawo asystowania przy czynnościach pomiaru.

§ 6. 1. Załączone do niniejszej uchwały tabele określają stawki czynszu za 1 m² powierzchni na okres jednego miesiąca dla następujących kategorii lokali: biurowych, handlowych, przemysłowych, gastronomicznych, służących celom akcji socjalnej (kulturalno-oświatowym, służby zdrowia, opieki społecznej i tp.) oraz dla garaży, pomieszczeń składowych i szop zamkniętych.

2. O zaliczeniu lokalu do jednej z kategorii, wymienionych w ust. 1 decyduje rzeczowy sposób użytkowania lokalu, a nie podmiotowy charakter najemcy, np. lokal używany przez instytucję oświatową na cele biurowe lub handlowe (księgarnia) podlega zaliczeniu do lokali biurowych lub handlowych, a nie do lokali służących celom oświatowym, chociaż najemcą jest instytucja oświatowa.

3. Czynsz za lokal użytkowy nie dający się bez zastrzeżeń zaliczyć do żadnej z kategorii, wymienionych w ust. 1, ustala się według tej tabeli, która najbardziej odpowiada rodzajowi danego lokalu.

4. Czynsz za lokale użytkowe posiadające urządzenia specjalne i wynajmowane zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń, jeżeli lokale te nie dają się zaliczyć do żadnej z kategorii, wymienionych w ust. 1, określa się drogą indywidualnej umowy. Dotyczy to w szczególności lokali kinowych, teatralnych oraz przeznaczonych dla innych